poſſit implere dīna mandata. Ex quo dicto videt͛ ꝙ non ſolū voluntas tanta q̄ꝫta gr̄a ſufficit ad implenda mandata ſit a gr̄a. ſed etiā prima cogitatio ꝛ voluntas boni ꝓpoſiti nō ſit niſi a gr̄a. Unde dr̄ ibidem ꝙ deſideriū gr̄e initium eſt gr̄e. vnde ſi prima cogitatio ꝛ volūtas boni ꝓpoſiti eſt a gr̄a. non bene videtur quid ſit vel poſſit eſſe abſq̄ prima cogitatōe ꝛ volūtate preparatoriū ad grām. ꝓpterea dr̄ ꝙ in iuſtificatōe gr̄a ſit primū mouens ꝛ liberꝝ arbitriū ꝯſentiēs mouēti. ſ. gratie. ergo videt͛ ꝙ gr̄a precedet oēm ꝯſenſum liberi arbitriȷ̄. Pꝫ ergo manifeſte ꝑ predicta quare oꝑs deus non ſaluat oēs hoīes eis gratiaꝫ infundendo. qꝛ res q̄s ꝯdidit ſiue ſint ratōnales ſiue irratōnales ꝓprios motus agere ſinit Et creature ratōnali. i. hoī liberꝝ arbitriuꝫ habere ꝯceſſit ꝑ qđ bonas inſpiratōes ꝛ ſalubres aut admittere aut reſpuere poſſet. ꝛ ꝑ ꝯñsre cipiēdo monita ſalutis ſaluaret͛. reſpuendo vō damnaret͛ Q Uñ ꝙ dš multos ꝑmittit dānari ꝛ aliquos ſaluat occultiſſimo ſuo iudicio hoc ſit. ꝛ nobis valde incognitū eſt. Nullus q̄ppe cauſari vel ꝯqueri p̄t ſi non vocet͛ vel trahat͛ ad viā ſalutis. qꝛ nulla merita hoīm p̄ceſſerunt per q̄ deū poſſent hēre debitorē. ſed quos ſaluat ſua liberaliſſima pietate hoc facit. quos vō ꝑmittit dānari ſua iuſticia hoc fac̄ ſibi ſoli nota. De hoc dr̄ greg. xxxiij. moꝛ. Nemo eñ deū meritis p̄uenit vt eū tenere q̄ſi debitorē poſſit. ſꝫ miro mō equus oīm ꝯditoꝛ ꝛ quoſdā p̄elegit. ꝛ quoſdā in ſuis prauis actibꝫ derelinq̄t. nec tñ electis ſuis pietateꝫ ſine iuſticia exhibet. qꝛ hic eos duris afflictionibꝫ premit. nec rurſum reprobis iuſticiā ſine mīa exercet. qꝛ hic eq̄nimiter tolerat quos q̄ñq̄ in ꝑpetuū dānat. Sic igr̄ ꝛ electi p̄uenīēte ſe gr̄a ſequunt͛ ꝛ reprobi iuxta qđ merent͛ accipiunt. ꝛ electi de mīa inueniūt qđ laudant. ꝛ de iuſticia non hēant reprobi qđ accuſent. idcirco eī mali neq̄q̄ celeſtis patrie premia eterna ꝑcipiunt. qꝛ ea dū mereri poterant ex libero arbitrio ꝯtempſerūt. Qđ vīꝫ liberꝝ arbitriū in bono firmat͛ electis. cū eoꝝ mens a terrenis deſiderȷ̄s gr̄a ſuſpirante ſuſpendit͛. hec greg. Et ſic habes per dicta ſanctoꝝ patꝝ claꝝ rñſum ad tua obiecta interrogata

Sufficienter informa- Filius tus ſum de his q̄ mouebā ꝛ ꝓpoſui. ſed nunc valde terrent me iudicia dei occulta ſuꝑ filios hoīm ꝛ ꝑturbant coꝛ meuꝫ. Quis igit͛ ſecurus eſſe p̄t de ſalute ſua. neſcit eī homo vt dr̄ ſapiēs vtꝝ amoꝛe dignus ſit aut odio. Cerno quippe multa q̄ ſiunt ſub ſole ꝛ ꝑmineſco. vicꝫ ꝙ multi moꝛiunt͛ qui ꝓdeſſe plurimis poterāt verbo vel facto. ꝛ viuit alius inſidians ꝛ offendens plurimos. Itē alius vellet libenter vacare deo ꝛ negocȷ̄s multis occupat͛ Alius male viuens diu ꝑ bonitatē reſeruat͛. vt coꝛrigat͛ Alius vero videt͛ bene viuere ꝛ circa finē ad ꝑuerſa ꝓrumpit ꝛ alia innumera mala que in ſclo gerunt͛ circa filios hoīm. q̄ ꝯſiderans ꝛ penetrare nō valeo cur ſiant. iō obſtupeſco.

Ca. IIII. Pater R

Diuina iudicia vt ait beatus gre. cū neſciunt͛ non audaci ſermone diſcutienda ſunt ſꝫ formidoloſo ſilentio veneranda. qꝛ deus q̄ facit ſuo occulto iudicio vel ꝑmittit ſieri circa genus hūanū in terris nll's ea in hac vita vꝫ inueſtigare. Hoc idē gre. xxix. moꝛ. intēdit dicēs ꝛ exponens q̄dā iudicia dei ſuꝑ illo vbo iob a dño ꝓpoſito. videlicet. Nunquid noſti oꝛdinem celi. ꝛ pones rationes eius in terra. Oꝛdinē celi noſſe

eſt ſupnaꝝ diſpoſitionū occultas ꝑdi-
cationes videre. rōnem ꝗ eius in ter
ra ponere ē ſupnoꝝ iudicioꝝ miſteria
vel ꝯſiderādo diſcutere vel loqn̄do ma
nifeſtare qđ vtiqꝫ facere in hac vita po
ſitus nullus pōt. vt eñ a puis vſqꝫ ad
maiora veniamus ꝗs intelligat q̄ eē̄
ratio ſecretoꝝ ꝑt ꝙ ſemꝑ vir iuſtus a
iudicio nō ſolū nō iudicatus ſ; etiam
punitus recedat ⁊ iniquus eius aduerſa
rius nō ſolū nō punit̄ ſ; etiā victor abſ
cedat. Quis intelligit cur viuat alius
inſidiās mortibꝫ primoꝝ ⁊ morit̄ aliꝰ
qui ꝓfuturus eſſet vite multoꝝ. Alius
culmē ꝑtātis aſſequit̄ q̄ nō niſi ledere
ſtudet. Alius tm̄modo leſos defendere
ꝯcupiſcit ⁊ tñ oppreſſus iacet. Alius fa
cere hec appetit ⁊ innumeris negocijs
implicat̄. Alius negocijs īplicari deſi-
derat ⁊ coactus vacat̄. Alius male in-
choans ad vite ſue terminū. ad peiora
ꝑtrahit̄. Alius bene inchoans vel inci-
piens ꝑ longitudinē tꝑm ꝓficit ad au
gmēta meritoꝝ. atqꝫ ecōtra. Alius ma
le viuēs diu reſeruat̄ vt corrigat̄. Aliꝰ
ꝗ bene quidē videt̄ viuere ſ; ī hac vi
ta eo vſ; durat quo ad ꝑuerſa ꝓrūpat.
Alius celſitudinē bñ viuendi appetere
⁊ vult ⁊ valet. Alius nec vult nec valet.
Alius vult ⁊ nō valet. Alius valet ⁊ nō
vult. Quis ḡ iſta iudicioꝝ ſecreta diſ-
cutiat ad cognoſcendū quippe iſtos ſe
cretoꝝ ſi nullus aſcēdit dicat ḡ hō vt ſe
neſcire cognoſcat neſcientē ꝗ ſe cog
noſcat vt timeat. timeat vt hūiliet̄. hu
miliet̄ vt nō ꝑſumat in ſe. non ꝑſumat
in ſe vt ꝯditoris ſui auxiliū requirat ⁊
q2 in ſe ꝯfidens mortuus eſt auxilium
ſui ꝯditoris appetēs viuat. Cuncta ḡ q̄
patim̄ tanto tolerare patientius debe-
mus q̄nto ſecretoꝝ celeſtiū ignari cur
hec patiam̄ noſcimus. hec grego. Per
hec ḡ dicta hēs ſufficientē informatio
nē; ꝙ nō debeamus ꝯſilia ⁊ ſecreta dei
diſcutere ſed timere ⁊ te ad tantā rem
humiliare. Filius. S
Atis primeſco hec audiens ⁊ ꝯſi
dero terribilē eē deū ī ſuis occul
tis conſilijs ⁊ iudicijs ſup filios hoīm
S; peto de hoc informari q̄liter agere
debeat pctōr qui multis vicijs ⁊ pctīs
mortalibꝫ ē inuolutus ⁊ irretitus ⁊ ſe
ob culpā ſentiens infrigidatum ab oī
affectu ſpūali ⁊ priuatū grā dei ⁊ ꝓpter
ſcelera ita infectū ꝙ nō ꝑt excutere ſe
de tanto iugo vicioꝝ paſſionū ⁊ carna
litatū h; quidē timorē de ꝑpetua dam
natione ⁊ ob hoc velle deo approxima-
re ꝑ pñiam ſed nō valet ꝓpter pondus
criminū ipm deprimentiū ac in volup
tatibꝫ illicitis detinentiū. q̄d inqꝫ tal̄
facere debet vt ſaluet̄. Ca.V. Pater

SCire debes fili

ꝙ hoīes corruētes ī pctā mor
talia ſepant̄ a deo ⁊ efficiūt̄ mēbra dy
aboli ⁊ poſt perpetrata facinora ⁊ ma-
xime ꝓpter vſū ⁊ malā ꝯſuetudinē que
ꝯtrahit̄ in vicijs ⁊ pctīs nō valet hō ꝑ
ſe reſurgere ab hmōi laq̄is diaboli n̄
ſi valida manu dei adiuuet̄ q2 talis pec
cator quodāmodo ꝯtinet̄ ſub dominio
maligni ſpūs q̄ ducit ipm ad ſcelera ꝑ
volūtate ſua. hoc ꝓbat iohānes criſo.
in q̄dam omē. dicēs. Oēs hoīes ante
q̄ꝫ peccemus liberꝝ habemus q̄dē arbi
triū ſi velimus ſequi volūtatē diaboli
an non ꝙ ſi obligauerimus nos opibꝫ
eius iam nr̄a voluntate euadere nō poſ
ſumus ſicut nauis fracto gubernaculo
ducitur vbi tempeſtas voluerit. Sic ⁊
homo diuino auxilio ꝑdito per pctm̄
nō qđ vult agit ſed qđ diabolus vult.
Et niſi ds̄ valida manu miſericordie
ſue ſoluerit eū vſqꝫ ad mortē in pctīs
permanebit. Ergo quidē noſtra volun
tate ⁊ negligentia obligam̄ diuina aūt
mīa abſoluimur nam liberū; arbitriū